

[разкошна вечеря], студентско хазайство, вечерята ядене въ кжщи, на пладне у дебелията елзаска. Днесъ взехме бифтекъ отъ гостилницата, други пжтъ вечеряме само съ сирене, овошки, консерви и т. н. — Дойде продължението на Augsburger Allg. Zeitung. — Поискахъ 2 месеца отпускъ.

7 септемврий/26 августъ, вторникъ. Заранята избухна пожаръ въ еврейския градъ.— Руска богослужба на днешния день (за императрицата).— Ходихъ въ библиотеката.— Подиръ пладне въ министерството. Заявлението за отпускъ изпратихъ на Гюзелева чрезъ библиотечния слуга. Следъ пристигането ми пръвъ пжтъ отивамъ въ министерството. Гюзелевъ нѣма нищо противъ отпуска: споредъ контракта имамъ право годишно на 8 недѣли, и до края на годината. Горановъ и Кирковъ бѣха въ стаята и правѣха кисели лица, ходятъ постоянно заедно. Гюзелевъ иска да ми възложи да купя печатница въ Виена. Следъ това съ всички тѣзи хора отидохме въ девическото училище, гдето се преправятъ училищнитѣ стаи.— Подиръ пладне говорихъ при разходката съ Стоилова много върху моето положение. Не съумѣха да ме използватъ. За мене е изгубено време— научната кариера въпрѣки всичко остава моето собствено поле. Българитѣ отъ мене нищо нѣматъ.

8 септемврий/27 августъ, срѣда. Сутринята голѣма изненада. Втурва се Body, отваряйки вратата, Матковичъ, каже, съ едната си половина не може да влѣзе. Влизатъ Даничичъ, Миличевичъ и Матковичъ! Азъ зле разположенъ имъ изложихъ своето тукашно положение. Даничичъ: Вашето време тукъ е изгубено, нека тѣзи хора сами си го направятъ. Предумваше ме да не оставамъ тукъ. Дошли презъ Пиротъ, — утре презъ Трънъ заминаватъ за Враня и отъ тамъ презъ Янкова клисура въ Сърбия. Матковичъ обясняваше more solito [както имаше обичай] своитѣ наивности. Посещението остави у мене дълбоко впечатление, насмалко не се решихъ да не се връщамъ. Подиръ пладне имъ върнахъ посещенияето въ сръбското консулство.— Много работа, черновки, последни рапорти и т. н. Голѣмия повѣрителенъ рапортъ за кюстендилското пжтуване на нѣмски, за княза, свършихъ въ петъкъ подиръ пладне. — Плана за пжтуването ми въ Румелия държахъ въ тайна.

9 септемврий/28 августъ, четвъртъкъ. Сутринята писахъ на министра за пари. На пладне писарътъ въ министерството ми ги донесе, две заплати и разни разходи, които отъ добрина съмъ плащалъ за министерството (освенъ 50 рубли, дадени на Маркова за пжтъ); писарътъ се изненада, когато му казахъ, че това сж последнитѣ пари, които взимамъ отъ българската хазна. — Подиръ пладне отидохъ у Каравелова. Бѣше седналъ тъкмо за обѣдъ. Попита ме, кога ще отида